

5. Środkami rezerwy Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy dysponuje Prezydium Naczelnej Rady Odbudowy m. st. Warszawy w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 2. 1. Nakłady inwestycyjne, objęte Planem Inwestycyjnym na 1951 rok, zostaną sfinansowane:

- a) z dotacji budżetu Państwa (budżetu centralnego i budżetów terenowych) na sumę 19.656.747.080.— złotych,
- b) z części odpisów amortyzacyjnych przedsiębiorstw, działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, na sumę 2.238.822.910.— zł,
- c) ze środków zwrotnych na sumę 627.145.220.— zł,
- d) ze środków własnych inwestorów na sumę 579.720.700.— zł.

2. Źródła pokrycia nakładów, wymienionych w ust. 1, określa Plan Sfinansowania Inwestycji na rok 1951.

§ 3. Zwiększenie ogólnej sumy Planu Inwestycyjnego może nastąpić:

- 1) w zakresie dotacji budżetowej — w trybie, przewidzianym ustawą budżetową na 1951 rok,
- 2) w zakresie części amortyzacji przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego, przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji — na podstawie uchwały Rady Ministrów,
- 3) w zakresie środków limitowanych zwrotnych — na podstawie uchwały Rady Ministrów,
- 4) w zakresie środków własnych inwestorów — na podstawie decyzji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, powziętej z zachowaniem warunków, przewidzianych w § 4 niniejszej uchwały.

§ 4. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do włączania do Planu Inwestycyjnego w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 1951 r.:

- 1) środków własnych inwestorów, nagromadzonych na cele inwestycyjne przez:
  - a) organizacje spółdzielcze,
  - b) instytucje i organizacje polityczne, społeczne, zawodowe i religijne,
  - c) osoby fizyczne i prawne prawa prywatnego;
- 2) środków własnych inwestorów, przeznaczonych w obowiązującym trybie na sfinansowanie inwestycji, pochodzących z:
  - a) odszkodowań z tytułu ubezpieczeń majątku trwałego (premie asekuracyjne),

b) kwot wypłaconych przez przemysł z tytułu szkód przemysłowych (np. szkód górniczych),

c) świadczeń w naturze lub nałożonych na ich miejsce świadczeń pieniężnych,

d) zbieranych przez organizacje lub komitety społeczne ofiar społeczeństwa (np. na budowę szkół),

e) funduszu zakładowego przedsiębiorstw przemysłowych, tworzonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. R. P. Nr 6, poz. 53), jeśli jego użycie na cele inwestycyjne dopuszczone jest oddzielnymi przepisami,

f) dopuszczonych oddzielnymi przepisami wpłat użytkowników przyszłych inwestycji;

3) innych środków własnych, jeśli ich użycie na cele inwestycyjne oparte jest na szczególnych przepisach,

§ 5. 1. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów do przenoszenia na wnioski właściwych inwestorów centralnych środków inwestycyjnych pomiędzy częściami Planu.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Minister Finansów ustalą w drodze zarządzenia:

1) uprawnienia inwestorów centralnych i naczelnych oraz wojewódzkich komisji planowania gospodarczego w zakresie dokonywania przeniesień,

2) tryb dokonywania przeniesień środków na sfinansowanie inwestycji, pochodzących z dotacji budżetu Państwa.

§ 6. Uruchomienie środków przeznaczonych na sfinansowanie inwestycji nastąpi w trybie ustalonym uchwałą Prezydium Rządu w sprawie zasad sfinansowania inwestycji objętych Planem Inwestycyjnym na 1951 rok.

§ 7. Upoważnia się Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do wydania w porozumieniu z Ministrem Finansów „Planu Inwestycyjnego na 1951 rok wraz z Planem Sfinansowania Inwestycji“, zawierającego szczegółowe określenie nakładów inwestycyjnych dla inwestorów głównych i bezpośrednich oraz wskazującego źródła pokrycia finansowego.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

43

UCHWAŁA Nr 5 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie określenia rozdziału własności i zasad współdziałania Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości i Centralnego Związku Spółdzielczego.

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszej uchwale jest mowa o rozdziale własności Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości, zwanego w dalszym ciągu „Urzędem“ i Centralnego Związku Spółdzielczego, zwanego w dalszym ciągu „Związkiem“, dotyczy to central spółdzielczo-pań-

stowych i central spółdzielni, zrzeszających spółdzielnie pracy i spółdzielnie pomocnicze, tzn. Centrali Rzemieślniczej, Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego, Związku Spółdzielni Pracy i Centrali Spółdzielni Inwalidów, jak również zrzeszonych w powyższych centralach spółdzielni.

§ 2. Ustala się następujący rozdział własności pomiędzy Urzędem i Związkiem:

- 1) w przedmiocie działalności gospodarczej:
- a) do Urzędu należy nadzór i kierowanie całokształtem działalności spółdzielczości wytwórczej i usług, a w szczególności ustalanie lub przekazywanie obowiązujących wytycznych w zakresie planów gospodarczych, profilu produkcyjnego, norm produkcyjnych i racjonalizacji, norm zużycia surowców i jakości produkcji, inwestycji, zaopatrzenia, zakupów inwestycyjnych, zbytu, cen, finansów i rachunkowości,
  - b) do Związku — stawianie wniosków w powyższych sprawach;
- 2) w przedmiocie polityki kadr i spraw pracowniczych:
- a) do Urzędu należy kierowanie całokształtem polityki kadr i akcją socjalną oraz sprawy umów zbiorowych, płac, normowania pracy i kontroli funduszu płac,
  - b) do Związku — stawianie wniosków w powyższych sprawach;
- 3) w przedmiocie szkolenia:
- a) Urząd sprawuje pełny nadzór i kierownictwo nad szkoleniem z wyjątkiem spraw, wymienionych pod lit. b),
  - b) Związek prowadzi szkolenie korespondencyjne, szkolenie rewidentów, pracowników aparatu szkolenia i kulturalno-oświatowego oraz członków organów samorządu spółdzielczego;
- 4) w przedmiocie spraw organizacyjnych:
- a) do Urzędu należy:
    1. ustalanie wytycznych i zatwierdzanie w porozumieniu ze Związkiem struktur organizacyjnych, planów sieci spółdzielni oraz placówek terenowych central spółdzielni,
    2. zatwierdzanie planów zatrudnienia i etatów central, ich placówek terenowych i spółdzielni,
  - b) do Związku należy:
    1. współdziałanie z Urzędem w zakresie spraw określonych w lit. a),
    2. opracowywanie i zatwierdzanie statutów wzorcowych i regulaminów wzorcowych władz spółdzielni i ich central,
    3. nadzór nad przestrzeganiem ustalonych wytycznych i form organizacyjnych, rozmiarów i lokalizacji spółdzielni,
    4. organizowanie i kontrola prac samorządu spółdzielczego,

5. udzielanie Urzędowi opinii w sprawach właściwego rozwoju spółdzielczości;
- 5) w przedmiocie prac naukowo-badawczych całokształt uprawnień należy do Urzędu;
- 6) w przedmiocie kontroli:
  - a) Urząd sprawuje kontrolę wewnętrzną central spółdzielczo-państwowych i ich placówek terenowych w ramach, jakie określone będą zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości oraz we władzach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych i nadzorowanych przez Urząd,
  - b) Związek zaś sprawuje ustawową rewizję central spółdzielni oraz superrewizję podległych centralom placówek i wszystkich spółdzielni przez właściwe centrale i przez aparat własny oraz nadzoruje działalność central spółdzielczo-państwowych w zakresie ich czynności rewizyjnej, propagandowej i kulturalno-oświatowej;
- 7) w przedmiocie reprezentowania spółdzielczości pełne uprawnienia przysługują Związkowi, natomiast Urząd przedkłada wnioski;
- 8) działalność propagandową w zakresie spółdzielczości wytwórczej prowadzi Związek w porozumieniu z Urzędem.

§ 3. Protokoły z przeprowadzonych rewizji przesyła Związek do Urzędu niezwłocznie, jeszcze przed wydaniem zarządzenia porewizyjnego.

Plany i wyniki rewizji central powinny być przedmiotem wzajemnych uzgodnień i konsultacji.

Zarządzenia porewizyjne powinny być wydawane przez Prezesa Związku w porozumieniu z Prezesem Urzędu.

§ 4. Tryb i terminy przejścia przez Urząd spraw, prowadzonych dotychczas przez Związek, ustalą we wzajemnym porozumieniu Prezes Urzędu i Prezes Związku.

§ 5. W przypadku różnicy poglądów pomiędzy Urzędem a Związkiem rozstrzyga Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego.

§ 6. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

44

UCHWAŁA Nr 7 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1951 r.

w sprawie zasad systemu finansowego banków państwowych.

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Ustalone w niniejszej uchwale zasady systemu finansowego dotyczą banków państwowych w rozumieniu dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 412), zwanych w dalszym ciągu „bankami”.

§ 2. 1. Banki wykonują swoje zadania, wynikające z narodowych planów gospodarczych, zgodnie z założeniami statutowymi oraz na podstawie planów finansowych (planu kredytowego, planu kasowego, planu sfinansowania inwestycji, planu sfinansowania kapitalnych remontów, planu obrotów płatniczych z zagranicą itp.).

2. Banki prowadzone są według zasad rozrachunku gospodarczego.

§ 3. Każdy z banków stanowi jednostkę samodzielnie bilansującą, obejmującą swoim bilansem i rachunkiem zamknięcia wydatków i dochodów działalność całego banku (łącznie z oddziałami), oraz rozlicza się z budżetem Państwa na podstawie wyniku swej całorocznej działalności.

§ 4. Banki prowadzą scentralizowaną księgowość według Jednolitego Planu Kont, zatwierdzonego przez Ministra Finansów.

§ 5. 1. Prezydium Rządu na wniosek Ministra Finansów określi wysokość opłat pobieranych przez banki za wykonywane usługi oraz wysokość pobieranych i płaconych przez bank odsetek.